

Et *mindretal* (Dansk Folkepartis medlem af udvalget) vil stemme hverken for eller imod lovforslaget ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for de stillede ændringsforslag.

Dansk Folkeparti finder, at hele den politiske procedure, dette komplicerede lovforslag har gennemgået, er så stærkt kritisabel, at det nærmer sig lovsjusk.

For det første har høringsfristen været så kort, at flere høringsberettigede ikke har været i stand til at udarbejde kvalificerede høringsvar.

For det andet modtog udvalget først svar på de ca. 200 stillede spørgsmål de sidste fire dage, inden der skulle afgives betænkning. Det er derfor helt klart, at det politiske arbejde med gennemgang af svarene heller ikke kan blive tilfredsstillende. Samtidig indeholder lovforslaget en uoverskuelig detailregulering gennem ca. 40 ministerbemyndigelser.

Til dette bemærker erhvervsministeren i sit høringsvar, at en sådan mængde bemyndigelser til miljø- og energiministeren skaber usikkerhed for aktørerne på området og aftagerne af elektricitet om den fremtidige regulering og konsekvenserne heraf.

På den baggrund ønskede Dansk Folkeparti lovforslaget eller dele heraf taget af bordet og genoptaget efter sommerferien. Specielt selskabsstrukturen og de uafklarede forhold vedrørende de centrale kraftværkers åbningsbalance og skatteforhold skulle have været helt klarlagt inden lovforslagets vedtagelse. Dette har Danske Elværkers Forening i høringsvaret kraftigt påpeget. Ligeledes skal »Nesa-loven« efter Dansk Folkepartis opfattelse ikke videreføres i dette lovforslag.

Med indgåelsen af aftalen om finansloven for 1999 forpligter regeringspartierne, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti sig til at skaffe et statskasseprovenu på op til 2 mia. kr. årligt direkte fra elforbrugere i de kommende år. Dette provenu er nu indarbejdet i elreformen med det resultat, at elpriserne stiger og det elprisfald, som et konkurrencemarked og effektivitetskravet til elsektoren skulle medføre, ikke kan realiseres inden for et acceptabelt åremål.

For det danske erhvervsliv betyder de nye afgifter og det stigende tvangsafslag af dyr prioritet el en reduktion i konkurrenceevnen, som kan få meget alvorlige konsekvenser, da de samme pålæg ikke er gældende i de lande, Danmark skal

konkurrere med. I høringssvarene har Dansk Industri og andre repræsentanter for dansk erhvervsliv advaret mod disse følger af elreform-lovforslaget.

Dansk Folkeparti finder ikke, at lovforslagets ændringer i reglerne for tilskud til vindmølle eller andre former for PSO-el er så gennemgribende, at der sker en reduktion i VE-tilskuddene. Tværtimod er tilskuddene jævnt stigende i forligsperioden, således at disse i 2002 udgør 1,3 mia. kr.

Dansk Folkeparti er skeptisk over for, om handel med VE-beviser og etablering af en VE-fond kan gennemføres, uden at dette medfører en meget stor og omkostningskrævende administration. Dansk Folkeparti henviser i øvrigt til ministerens svar på spørgsmål 175-178, som er optrykt som bilag til betænkningen.

Dansk Folkeparti finder det i øvrigt positivt, at lovforslaget indebærer en hurtig markedsåbning, således at alle forbrugere inden udgangen af 2002 frit kan vælge elleverandør.

Dansk Folkeparti må med beklagelse konstatere, at lovforslaget har alt for mange løse ender. Men Dansk Folkeparti konstaterer samtidig, at miljø- og energiministeren har erklæret at ville inddrage Det Enerkipolitiske Udvalg i det kommende arbejde med at færdiggøre og udforme de manglende detailområder, der skulle bevirke, at elreformforslaget bliver overskueligt ikke mindst for aktører og forbrugere på elområdet. Dette udvalgsarbejde vil Dansk Folkeparti gå meget aktivt ind i.

Et *andet mindretal* (Enhedslistens medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Enhedslisten kan ikke støtte lovpakken omkring elreformen, det vil sige lovforslagene nr. L 234 - L 238. Hele aftalen bag lovpakken betyder en voldsom underminering af den hidtidige danske energipolitik, hvor miljøhensyn og udbygning med vedvarende energi har haft en fremtrædende rolle.

Regeringen og aftalepartierne bag lovpakken har benyttet et krav fra EU om at gennemføre en begrænset liberalisering af elsektoren til at gennemføre en total liberalisering, hvor hovedparten af hele elreformen ikke er forankret i krav fra EU. Enhedslisten har tilbudt regeringen at medvirke til en gennemførelse af en energireform, som holdt liberaliseringsaspektet på det lavest